

1. ชื่อเรื่อง

(ภาษาไทย) การศึกษาการรับรู้การเปลี่ยนแปลงสภาพแวดล้อมและสุขภาพของประชาชนจากการประกอบกิจการให้บริการดูแลรักษาตู้ขนส่งสินค้า (ตู้คอนเทนเนอร์) และการให้บริการรถหัวลากกรณีศึกษา จังหวัดชลบุรี

(ภาษาอังกฤษ) A STUDY OF COMMUNITY PERCEPTIONS ON ENVIRONMENTAL AND HEALTH IMPACT CONTAINER MAINTENANCE SERVICES AND TRACTOR TRUCK SERVICES IN CHONBURI PROVINCE

2. ชื่อผู้วิจัยหรือคณะผู้วิจัย

สุกานดา พัดพาดี พนิดา เจริญสุข คณุตม์ ทองพันซัง วิษณุ ศรีวีไล
กองประเมินผลกระทบต่อสุขภาพ กรมอนามัย โทร. 02 590 4190

3. ชื่อผู้นำเสนอผลงาน

นายวิษณุ ศรีวีไล นักวิชาการสาธารณสุข
กองประเมินผลกระทบต่อสุขภาพ กรมอนามัย โทร. 02 590 4190

4. บทนำและวัตถุประสงค์

4.1 บทนำ

จากการดำเนินงานของคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ตามแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาระบบโลจิสติกส์ของประเทศไทย ฉบับที่ 3 ได้รับมอบนโยบายเร่งด่วนของรัฐบาลในการพัฒนาระบบเศรษฐกิจของประเทศ โดยมุ่งการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านการขนส่งและเครือข่ายโลจิสติกส์ ได้แก่ รถไฟความเร็วสูง รถไฟทางคู่ มอเตอร์เวย์ สนามบินนานาชาติ ท่าเรืออุตสาหกรรม และท่าเรือน้ำลึก โดยการทำเรือแห่งประเทศไทย ในฐานะผู้รับผิดชอบการบริหารท่าเรือที่สำคัญของประเทศ จึงได้มีการพัฒนาท่าเทียบเรือชายฝั่งให้ตอบรับกับแผนยุทธศาสตร์ดังกล่าว (โครงการก่อสร้างท่าเทียบเรือชายฝั่ง (ท่าเทียบเรือ A), 2560) ซึ่งจากการพัฒนาท่าเทียบเรือชายฝั่งระหว่างประเทศนั้น เป็นโอกาสในการลงทุนประกอบกิจการฯ ซึ่งกิจการดังกล่าวหลายแห่งไม่มีการบริหารจัดการและมาตรการรองรับปัญหาต่าง ๆ ที่อาจเกิดขึ้นในอนาคต กรณีตัวอย่าง ท่าเทียบเรือน้ำลึกแหลมฉบังเป็นท่าเทียบเรือชั้นนำระดับโลก ในพื้นที่เทศบาลนครแหลมฉบัง อำเภอบางละมุง จังหวัดชลบุรี จากข้อมูลการผ่านเข้า - ออกของตู้ขนส่งสินค้า พบว่า ในปี พ.ศ. 2559 มีจำนวนมากกว่า 3.4 ล้านตู้ และเมื่อศึกษาย้อนหลัง 5 ปี พบว่า เพิ่มขึ้นเกือบ 5 เท่า และยังคงมีแนวโน้มเพิ่มสูงขึ้น (ท่าเรือแหลมฉบัง, 2561) ทั้งยังเกิดผลกระทบกับประชาชนที่อาศัยอยู่ใกล้กับสถานประกอบกิจการฯ ที่ร้องเรียนไปยังเทศบาลนครแหลมฉบัง นอกจากนี้ยังรวมไปถึงกิจการให้บริการดูแลรักษาตู้ขนส่งสินค้า (ตู้คอนเทนเนอร์) และการให้บริการรถหัวลาก ที่มีปัญหาในลักษณะเดียวกัน

จากการร้องเรียนดังกล่าว ทำให้มีการพิจารณาคดีเกี่ยวกับการประกอบกิจการฯ บ่อยครั้ง และได้มีการเสนอประเด็นดังกล่าวเพื่อพิจารณาเป็นกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ ไปยังคณะอนุกรรมการบริหารและขับเคลื่อนการปฏิบัติตามกฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุข อย่างต่อเนื่องมาตั้งแต่ พ.ศ. 2554 จนถึงปัจจุบัน ซึ่งในการประชุมคณะอนุกรรมการฯ ได้มีข้อสรุปให้ ลานวางตู้สินค้า การล้างลาน และล้างตู้

คอนเทนเนอร์ ไม่เข้าข่ายเป็นการประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ เนื่องจากการประกอบกิจการหลักคือการขนส่งสินค้า และการล้างลานและล้างตู้คอนเทนเนอร์เป็นเพียงกิจกรรมของการประกอบกิจการดังกล่าว อย่างไรก็ตาม จังหวัดชลบุรีได้เห็นความสำคัญของปัญหาและผลกระทบต่อสุขภาพประชาชนที่เกิดขึ้น จึงได้แต่งตั้งคณะกรรมการศึกษาความเสี่ยงและผลกระทบด้านสุขภาพและสิ่งแวดล้อมกรณีการประกอบกิจการลานวางตู้คอนเทนเนอร์ และลานจอดรถหัวลากในชุมชน เพื่อเสนอข้อเท็จจริงปัญหาสถานการณ์ ผลกระทบ และความเสียหายที่เกิดขึ้นมายังกรมอนามัย เพื่อขอรับการสนับสนุนและร่วมศึกษาปัญหาและผลกระทบที่เกิดขึ้นอีกครั้ง

ทั้งนี้ กรมอนามัย ในฐานะเลขานุการคณะกรรมการบริหารและขับเคลื่อนการปฏิบัติตามกฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุข ได้เห็นความสำคัญของปัญหาและผลกระทบที่เกิดขึ้น จึงได้ทำการศึกษาศถานการณ์ปัญหาผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมและสุขภาพจากการประกอบกิจการฯ เพื่อเป็นข้อเสนอต่อคณะกรรมการบริหารและขับเคลื่อนการปฏิบัติตามกฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุข ในการประกาศเป็นกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ ตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535 และหลักเกณฑ์ในการควบคุมการประกอบกิจการฯ อันจะเป็นการควบคุม ป้องกัน แก้ไขปัญหาจากการประกอบกิจการฯ ต่อไป

4.2 วัตถุประสงค์

เพื่อศึกษาการรับรู้การเปลี่ยนแปลงสภาพแวดล้อมและสุขภาพของประชาชน จากการประกอบกิจการให้บริการดูแลรักษาตู้ขนส่งสินค้า (ตู้คอนเทนเนอร์) และการให้บริการรถหัวลาก ในพื้นที่จังหวัดชลบุรี

5. วิธีการศึกษา

การวิจัยนี้ เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) กลุ่มตัวอย่างในการศึกษา คือ ผู้แทนครัวเรือนจำนวน 498 ครัวเรือนที่ถูกเลือกโดยการสุ่มอย่างง่าย ในจังหวัดชลบุรี โดยเครื่องมือรวบรวมข้อมูล คือ แบบสำรวจการรับรู้การเปลี่ยนแปลงสภาพแวดล้อมและสุขภาพของประชาชน จากการประกอบกิจการให้บริการดูแลรักษาตู้ขนส่งสินค้า (ตู้คอนเทนเนอร์) และการให้บริการรถหัวลาก ประกอบด้วยคำถาม 4 ส่วน คือ คำถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไป ได้แก่ เพศ อายุ อาชีพ ระดับการศึกษา ศาสนา โรคประจำตัว การสูบบุหรี่ และลักษณะของครอบครัวและบ้านพักอาศัย คำถามเกี่ยวกับการรับรู้การเปลี่ยนแปลงผลกระทบทางสิ่งแวดล้อมและสุขภาพ ระหว่าง “ก่อน” และ “หลัง” มีสถานประกอบกิจการฯ ได้แก่ ด้านสิ่งแวดล้อมทางกายภาพ ด้านการใช้ประโยชน์ และด้านคุณภาพชีวิต คำถามเกี่ยวกับข้อมูลเหตุเดือดร้อนรำคาญ เป็นข้อมูลจากการได้รับเหตุเดือดร้อนรำคาญ และการร้องเรียนปัญหาที่มีสาเหตุจากสถานประกอบกิจการฯ ในปี 1 ปีที่ผ่านมา ได้แก่ กลิ่นรบกวน เสียงดังรบกวน ฝุ่นละออง สั่นสะเทือน น้ำเสีย และอื่น ๆ และคำถามข้อมูลความรับผิดชอบต่อสังคมและสิ่งแวดล้อมขององค์กร เป็นข้อมูลจากข้อคิดเห็นของประชาชนเกี่ยวกับการแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นจากสถานประกอบกิจการฯ และความต้องการสถานประกอบกิจการฯ มีส่วนร่วมกับชุมชนในการแก้ไขปัญหา โดยเก็บข้อมูลระหว่างเดือนตุลาคม - พฤศจิกายน 2560 แล้วนำมาวิเคราะห์ในรูปแบบพรรณนา (ค่าเฉลี่ย ร้อยละ และความสัมพันธ์ด้วย Chi-square) ด้วยโปรแกรมทางสถิติ

6. ผลการศึกษา

6.1 ข้อมูลทั่วไป จากการศึกษาลักษณะส่วนบุคคลของประชาชนที่พักอาศัยอยู่รอบสถานประกอบกิจการฯ พบว่า ประชาชนส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง ร้อยละ 60.80 อายุเฉลี่ย 51.41 ปี (S.D.= 14.23) ร้อยละ 36.10 มีอาชีพธุรกิจส่วนตัว ร้อยละ 48.00 มีการศึกษาระดับประถมศึกษา ร้อยละ 98.80 นับถือศาสนาพุทธ ร้อยละ 38.60 มีโรคประจำตัวเป็นโรคความดันโลหิตสูง ร้อยละ 36.50 รองลงมา ได้แก่ โรคเบาหวาน และ โรคภูมิแพ้ คิดเป็นร้อยละ 33.90 และ 30.20 ตามลำดับ และร้อยละ 10.20 มีพฤติกรรมการสูบบุหรี่ มีระยะเวลาในการสูบบุหรี่เฉลี่ย 20.19 ปี (S.D.= 15.05) ข้อมูลลักษณะของครอบครัวและบ้านพักอาศัย พบว่า สมาชิกในครอบครัวเฉลี่ย 4.33 คนต่อครอบครัว (S.D.= 2.08) โดยส่วนใหญ่สมาชิกมีอายุในกลุ่ม 18 – 60 ปี เฉลี่ย 2.98 คนต่อครอบครัว (S.D.= 1.65) อาศัยอยู่ในบ้านพักจนถึงปัจจุบันเฉลี่ย 32.63 ปี (S.D.= 22.74) บ้านพักอาศัยห่างจากสถานประกอบกิจการฯ น้อยกว่า 500 เมตร ร้อยละ 56.40 มีค่าเฉลี่ย 453.35 เมตร (S.D.= 471.07)

6.2 ข้อมูลการรับรู้การเปลี่ยนแปลงผลกระทบทางสิ่งแวดล้อมและสุขภาพ

6.2.1 ด้านสิ่งแวดล้อมทางกายภาพ พบว่า ประชาชนส่วนใหญ่ ร้อยละ 73.50 มีความคิดเห็นต่อการเปลี่ยนแปลงผลกระทบทางสิ่งแวดล้อมและสุขภาพที่แย่งลง ประเด็นฝุ่นละอองบริเวณบ้าน รองลงมา ได้แก่ ฝุ่นละอองภายในบ้าน และความหนาแน่นของการจราจร ร้อยละ 71.50 และ 69.90 ตามลำดับ โดย ร้อยละ 77.70

6.2.2 ด้านการใช้ประโยชน์ พบว่า ประชาชนส่วนใหญ่ ร้อยละ 62.20 มีความคิดเห็นต่อการเปลี่ยนแปลงผลกระทบทางสิ่งแวดล้อมและสุขภาพที่แย่งลง ประเด็นการคมนาคม (มีรถกีดขวางทางจราจร) รองลงมา ได้แก่ คุณภาพของน้ำฝน (ในการนำมาบริโภค) และผลผลิตทางการเกษตร ร้อยละ 42.40 และ 21.30 ตามลำดับ

6.2.3 ด้านคุณภาพชีวิต พบว่า ประชาชนส่วนใหญ่ ร้อยละ 50.60 มีความคิดเห็นต่อการเปลี่ยนแปลงผลกระทบทางสิ่งแวดล้อมและสุขภาพที่แย่งลง ประเด็นอาการทางตา ตาแดง เคืองตา จากฝุ่นเข้าตา รองลงมา ได้แก่ อาการทางระบบทางเดินหายใจ เช่น ภูมิแพ้ หอบหืด และอาการทางผิวหนัง ร้อยละ 49.00 และ 47.00 ตามลำดับ

6.3 ข้อมูลเหตุเดือดร้อนรำคาญ ใน 1 ปีที่ผ่านมาของประชาชนที่พักอาศัยอยู่รอบสถานประกอบกิจการฯ พบว่า ประชาชนส่วนใหญ่ได้รับเหตุเดือดร้อนรำคาญบ่อยครั้งที่สุดจากฝุ่นละออง ร้อยละ 85.70 ความถี่เฉลี่ย 6.85 วัน/สัปดาห์ (S.D.= 0.69) รองลงมา ได้แก่ เสียงดังรบกวน ร้อยละ 84.30 ความถี่เฉลี่ย 6.72 วัน/สัปดาห์ (S.D.= 0.92) และความสั่นสะเทือน ร้อยละ 76.9 ความถี่เฉลี่ย 6.75 วัน/สัปดาห์ (S.D.= 0.84) ในส่วนของการร้องเรียนปัญหาผลกระทบของประชาชนที่เกิดจากสถานประกอบกิจการฯ พบว่า มีประชาชน ร้อยละ 34.10 ที่เคยร้องเรียน โดยในจำนวนนี้ ร้อยละ 81.20 ร้องเรียนประเด็นฝุ่นละออง รองลงมา ได้แก่ ประเด็นเสียงดังรบกวน และกลิ่นรบกวน ร้อยละ 75.30 และ 18.20 ตามลำดับ ซึ่งหน่วยงานหรือบุคคลที่ประชาชนใช้เป็นช่องทางในการร้องเรียน ร้อยละ 50.30 ผู้นำชุมชนหรือผู้ใหญ่บ้านหรือกำนัน รองลงมา ได้แก่ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และแจ้งผู้ประกอบกิจการฯ ร้อยละ 47.90 ร้อยละ 24.10 ตามลำดับ และความคิดเห็นของประชาชนต่อการมีสถานประกอบกิจการฯ ในพื้นที่พักอาศัย พบว่า ร้อยละ 71.30 ไม่เห็นด้วยกับการมีสถานประกอบกิจการฯ ในพื้นที่ โดยมีข้อห่วงกังวล

ร้อยละ 29.00 ประเด็นเสียงดังรบกวน รองลงมา ได้แก่ ฝุ่นละออง และการจราจร ร้อยละ 25.40 และ 24.20 ตามลำดับ ซึ่งประชาชนเพียง ร้อยละ 5.60 ที่เห็นด้วยกับการมีสถานประกอบกิจการฯ ในประเด็น ประชาชนมีอาชีพ ร้อยละ 34.50

6.4 ข้อมูลความรับผิดชอบต่อสังคมและสิ่งแวดล้อมขององค์กร มีประชาชนเพียง ร้อยละ 4.20 ที่เคยมีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหา ได้แก่ การกวาดทรายที่ติดมากับรถที่ทำให้เกิดฝุ่น พุดคุยกับผู้ประกอบกิจการฯ พุดคุยกับพนักงานขับรถ เข้าร่วมประชุมภาครัฐ ทำป้ายจราจรลดความเร็ว ร่วมพุดคุยในชุมชน เกี่ยวกับปัญหาที่เกิดจากลานตู้คอนเทนเนอร์ ล้างถนน และหาหรือหาแนวทางการแก้ไขปัญหา ร่วมกับชุมชน และ ร้อยละ 71.50 ต้องการให้สถานประกอบกิจการฯ มีความรับผิดชอบต่อสังคมและสิ่งแวดล้อม ได้แก่ ฝุ่นละออง การพุดคุยทำความเข้าใจกับสถานประกอบกิจการฯ ความปลอดภัยของชุมชน ป้ายจราจรลดความเร็ว ร่วมพุดคุยในชุมชนเกี่ยวกับปัญหาที่เกิดจากลานตู้คอนเทนเนอร์ ล้างถนน และหาแนวทางการแก้ไขปัญหา ร่วมกับชุมชน

6.5 ความสัมพันธ์ของระยะห่างจากบ้านพักอาศัยถึงสถานประกอบกิจการฯ กับการได้รับเหตุเดือดร้อนรำคาญ

เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างระยะห่างระหว่างบ้านกับสถานประกอบกิจการฯ กับการได้รับเหตุเดือดร้อนรำคาญ พบว่า ความสัมพันธ์ของระยะห่างฯ กับการได้รับเหตุเดือดร้อนรำคาญจากเสียงรบกวน มีความสัมพันธ์กัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($\chi^2 = 5.021$, P-Value = 0.025) เช่นเดียวกับความสัมพันธ์ของระยะห่างฯ กับการได้รับเหตุเดือดร้อนรำคาญจากฝุ่นละอองมีความสัมพันธ์กัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($\chi^2 = 7.993$, P-Value = 0.005) และความสัมพันธ์ของระยะห่างฯ กับการได้รับเหตุเดือดร้อนรำคาญจากน้ำเสียมีความสัมพันธ์กัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($\chi^2 = 5.845$, P-Value = 0.016)

6.5.1 เหตุเดือดร้อนรำคาญจากกลิ่นเหม็นรบกวน

การเปรียบเทียบระยะห่างจากบ้านพักอาศัยถึงสถานประกอบกิจการฯ กับการได้รับเหตุเดือดร้อนรำคาญจากกลิ่นเหม็นรบกวน พบว่า ระยะห่าง น้อยกว่า 500 เมตร ไม่ได้รับเหตุเดือดร้อนรำคาญจากกลิ่นเหม็นรบกวน มากที่สุด ร้อยละ 58.56 เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ของระยะห่างจากบ้านพักอาศัยถึงสถานประกอบกิจการฯ กับการได้รับเหตุเดือดร้อนรำคาญจากกลิ่นเหม็นรบกวน พบว่า ไม่มีความสัมพันธ์กัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($\chi^2 = 1.310$, P-Value = 0.252)

ตารางที่ 6.1 ความสัมพันธ์ของระยะห่างระหว่างบ้านพักอาศัยกับสถานประกอบกิจการฯ กับการได้รับเหตุเดือดร้อนรำคาญจากกลิ่นเหม็นรบกวน (N=498)

ระยะห่างบ้าน - สปก.	เหตุเดือดร้อนรำคาญ				$\chi^2 = 1.310$ $p = 0.252$
	ไม่ได้รับ		ได้รับ		
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
< 500	171	58.56	110	53.40	
≥ 500	121	41.44	96	46.60	
รวม	292	100.00	206	100.00	

6.5.2 เหตุเดือดร้อนรำคาญจากเสียงรบกวน

การเปรียบเทียบระยะห่างจากบ้านพักอาศัยถึงสถานประกอบกิจการฯ กับการได้รับเหตุเดือดร้อนรำคาญจากเสียงรบกวน พบว่า ระยะห่าง น้อยกว่า 500 เมตร ได้รับเหตุเดือดร้อนรำคาญจากเสียงรบกวนมากที่สุด ร้อยละ 58.57 เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ของระยะห่างจากบ้านพักอาศัยถึงสถานประกอบกิจการฯ กับการได้รับเหตุเดือดร้อนรำคาญจากเสียงรบกวน พบว่า มีความสัมพันธ์กัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($\chi^2 = 5.021$, P-Value = 0.025)

ตารางที่ 6.2 ความสัมพันธ์ของระยะห่างระหว่างบ้านพักอาศัยกับสถานประกอบกิจการฯ กับการได้รับเหตุเดือดร้อนรำคาญจากเสียงรบกวน (N=498)

ระยะห่างบ้าน - สปก.	เหตุเดือดร้อนรำคาญ				$\chi^2 = 5.021$ $p = 0.025$
	ไม่ได้รับ		ได้รับ		
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
< 500	35	44.87	246	58.57	
≥ 500	43	55.13	174	41.43	
รวม	78	100.00	420	100.00	

6.5.3 เหตุเดือดร้อนรำคาญจากฝุ่นละออง

การเปรียบเทียบระยะห่างจากบ้านพักอาศัยถึงสถานประกอบกิจการฯ กับการได้รับเหตุเดือดร้อนรำคาญจากฝุ่นละออง พบว่า ระยะห่าง น้อยกว่า 500 เมตร ได้รับเหตุเดือดร้อนรำคาญจากฝุ่นละอองมากที่สุด ร้อยละ 53.86 เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ของระยะห่างจากบ้านพักอาศัยถึงสถานประกอบกิจการฯ กับการได้รับเหตุเดือดร้อนรำคาญจากฝุ่นละออง พบว่า มีความสัมพันธ์กัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($\chi^2 = 7.993$, P-Value = 0.005)

ตารางที่ 6.3 ความสัมพันธ์ของระยะห่างระหว่างบ้านพักอาศัยกับสถานประกอบกิจการฯ กับการได้รับเหตุเดือดร้อนรำคาญจากฝุ่นละออง (N=498)

ระยะห่างบ้าน - สปก.	เหตุเดือดร้อนรำคาญ				$\chi^2 = 7.993$ $p = 0.005$
	ไม่ได้รับ		ได้รับ		
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
< 500	51	71.83	230	53.86	
≥ 500	20	28.17	197	46.14	
รวม	71	100.00	427	100.00	

6.5.4 เหตุเดือดร้อนรำคาญจากความสั่นสะเทือน

การเปรียบเทียบระยะห่างจากบ้านพักอาศัยถึงสถานประกอบกิจการฯ กับการได้รับเหตุเดือดร้อนรำคาญจากความสั่นสะเทือน พบว่า ระยะห่าง น้อยกว่า 500 เมตร ไม่ได้รับเหตุเดือดร้อนรำคาญจากความสั่นสะเทือนมากที่สุด ร้อยละ 57.18 เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ของระยะห่างจากบ้านพัก

อาศัยถึงสถานประกอบกิจการฯ กับการได้รับเหตุเดือดร้อนรำคาญจากความสั่นสะเทือน พบว่า ไม่มีความสัมพันธ์กัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($\chi^2 = 0.384$, $P\text{-Value} = 0.535$)

ตารางที่ 6.4 ความสัมพันธ์ของระยะห่างระหว่างบ้านพักอาศัยกับสถานประกอบกิจการฯ กับการได้รับเหตุเดือดร้อนรำคาญจากกลิ่นเหม็นรบกวน (N=498)

ระยะห่างบ้าน - สปก.	เหตุเดือดร้อนรำคาญ				$\chi^2 = 0.384$ $p = 0.535$
	ไม่ได้รับ		ได้รับ		
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
< 500	62	53.91	219	57.18	
≥ 500	53	46.09	164	42.82	
รวม	115	100.00	383	100.00	

6.5.5 เหตุเดือดร้อนรำคาญจากน้ำเสีย

การเปรียบเทียบระยะห่างจากบ้านพักอาศัยถึงสถานประกอบกิจการฯ กับการได้รับเหตุเดือดร้อนรำคาญจากน้ำเสีย พบว่า ระยะห่าง น้อยกว่า 500 เมตร ไม่ได้รับเหตุเดือดร้อนรำคาญจากน้ำเสียมากที่สุด ร้อยละ 59.57 เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ของระยะห่างจากบ้านพักอาศัยถึงสถานประกอบกิจการฯ กับการได้รับเหตุเดือดร้อนรำคาญจากน้ำเสีย พบว่า มีความสัมพันธ์กัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05 ($\chi^2 = 5.845$, $P\text{-Value} = 0.016$)

ตารางที่ 6.5 ความสัมพันธ์ของระยะห่างระหว่างบ้านพักอาศัยกับสถานประกอบกิจการฯ กับการได้รับเหตุเดือดร้อนรำคาญจากน้ำเสีย (N=498)

ระยะห่างบ้าน - สปก.	เหตุเดือดร้อนรำคาญ				$\chi^2 = 5.845$ $p = 0.016$
	ไม่ได้รับ		ได้รับ		
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
< 500	221	59.57	60	47.24	
≥ 500	150	40.43	67	52.76	
รวม	371	100.00	127	100.00	

6.5.6 เหตุเดือดร้อนรำคาญอื่น ๆ

เหตุเดือดร้อนรำคาญอื่น ๆ ได้แก่ จราจร ขยะ ควัน น้ำท่วม และยุง ซึ่งการเปรียบเทียบระยะห่างจากบ้านพักอาศัยถึงสถานประกอบกิจการฯ กับการได้รับเหตุเดือดร้อนรำคาญอื่น ๆ พบว่า ระยะห่าง น้อยกว่า 500 เมตร ไม่ได้รับเหตุเดือดร้อนรำคาญอื่น ๆ มากที่สุด ร้อยละ 56.60 เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ของระยะห่างจากบ้านพักอาศัยถึงสถานประกอบกิจการฯ กับการได้รับเหตุเดือดร้อนรำคาญอื่น ๆ พบว่า ไม่มีความสัมพันธ์กัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($\chi^2 = 0.146$, $P\text{-Value} = 0.703$)

ตารางที่ 6.6 ความสัมพันธ์ของระยะห่างระหว่างบ้านพักอาศัยกับสถานประกอบกิจการฯ กับการได้รับเหตุเดือดร้อนรำคาญอื่น ๆ (N=498)

ระยะห่างบ้าน - สปก.	เหตุเดือดร้อนรำคาญ				$\chi^2 = 0.146$ $p = 0.703$
	ไม่ได้รับ		ได้รับ		
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
< 500	270	56.60	11	52.38	
≥ 500	207	43.40	10	47.62	
รวม	477	100.00	21	100.00	

7. สรุปผลและข้อเสนอแนะ

7.1 ข้อมูลทั่วไป พบว่า ประชาชนส่วนใหญ่ ร้อยละ 60.80 เป็นเพศหญิง มีอายุเฉลี่ย 51.41 ปี (S.D.= 14.23) ร้อยละ 36.10 มีอาชีพธุรกิจส่วนตัว ร้อยละ 48.00 มีการศึกษาระดับประถมศึกษา ร้อยละ 98.80 นับถือศาสนาพุทธ ร้อยละ 38.60 มีโรคประจำตัว โดยส่วนใหญ่เป็นโรคความดันโลหิตสูง ร้อยละ 36.50 และ ร้อยละ 10.20 มีพฤติกรรมการสูบบุหรี่ มีระยะเวลาในการสูบบุหรี่เฉลี่ย 20.19 ปี (S.D.= 15.05) ข้อมูลลักษณะของครอบครัวและบ้านพักอาศัย พบว่า สมาชิกในครอบครัวเฉลี่ย 4.33 คนต่อครอบครัว (S.D.= 2.08) ส่วนใหญ่สมาชิกในครอบครัวมีอายุในกลุ่ม 18 – 60 ปี เฉลี่ย 2.98 คนต่อครอบครัว (S.D.= 1.65) อาศัยอยู่ในบ้านพักจนถึงปัจจุบันเฉลี่ย 32.63 ปี (S.D.= 22.74) และบ้านพักอาศัยห่างประกอบกิจการฯ ค่าเฉลี่ย 453.35 เมตร (S.D.= 471.07) ซึ่ง ร้อยละ 56.40 ห่างประกอบกิจการฯ น้อยกว่า 500 เมตร

7.2 ข้อมูลการรับรู้การเปลี่ยนแปลงผลกระทบทางสิ่งแวดล้อมและสุขภาพ

7.2.1 ด้านสิ่งแวดล้อมทางกายภาพ พบว่า ประชาชนส่วนใหญ่มีความคิดเห็นต่อการเปลี่ยนแปลงผลกระทบทางสิ่งแวดล้อมและสุขภาพที่แย่ง ร้อยละ 73.50 ประเด็นฝุ่นละอองบริเวณบ้าน โดยความคิดเห็นที่ไม่มีการเปลี่ยนแปลง ร้อยละ 77.7 ประเด็นน้ำเสีย และมีความคิดเห็นเพียง ร้อยละ 4.00 ที่ดีขึ้น จากประเด็นสภาพถนนชำรุดเป็นหลุม บ่อ

7.2.2 ด้านการใช้ประโยชน์ พบว่า ประชาชนส่วนใหญ่มีความคิดเห็นต่อการเปลี่ยนแปลงผลกระทบทางสิ่งแวดล้อมและสุขภาพที่แย่ง ร้อยละ 62.20 ประเด็นการคมนาคม (มีรถกีดขวางทางจราจร) โดย มีความคิดเห็นที่ไม่มีการเปลี่ยนแปลง ร้อยละ 83.50 ประเด็นการประมง และมีความคิดเห็นเพียง ร้อยละ 17.90 ที่ดีขึ้น จากประเด็นการใช้ประโยชน์จากแหล่งน้ำสาธารณะ

7.2.3 ด้านคุณภาพชีวิต พบว่า ประชาชนส่วนใหญ่มีความคิดเห็นต่อการเปลี่ยนแปลงผลกระทบทางสิ่งแวดล้อมและสุขภาพที่แย่ง ร้อยละ 50.60 ประเด็นอาการทางตา ตาแดง เคืองตา จากฝุ่นเข้าตา โดยมีความคิดเห็นที่ไม่มีการเปลี่ยนแปลง ร้อยละ 70.70 ประเด็นการจ้างงานหรือรายได้ และมีความคิดเห็นเพียง ร้อยละ 7.40 ที่ดีขึ้น จากประเด็นการจ้างงานหรือรายได้

7.3 ข้อมูลความรับผิดชอบต่อสังคมและสิ่งแวดล้อมขององค์กร มีประชาชนเพียง ร้อยละ 4.20 ที่เคยมีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหา และ ร้อยละ 71.50 ต้องการให้สถานประกอบกิจการฯ มีความรับผิดชอบต่อสังคมและสิ่งแวดล้อม

7.4 ความสัมพันธ์ของระยะห่างจากบ้านพักอาศัยถึงสถานประกอบกิจการฯ กับการได้รับเหตุเดือดร้อนรำคาญ พบว่า ความสัมพันธ์ของระยะห่างฯ กับการได้รับเหตุเดือดร้อนรำคาญจากเสียงรบกวน มีความสัมพันธ์กัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($\chi^2 = 5.021$, P-Value = 0.025) เช่นเดียวกับ ความสัมพันธ์ของระยะห่างฯ กับการได้รับเหตุเดือดร้อนรำคาญจากฝุ่นละออง มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($\chi^2 = 7.993$, P-Value = 0.005) และความสัมพันธ์ของระยะห่างฯ กับการได้รับเหตุเดือดร้อนรำคาญจากน้ำเสียมีความสัมพันธ์กัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($\chi^2 = 5.845$, P-Value = 0.016)

7.5 ข้อเสนอแนะ

7.5.1 หน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรมีมาตรการในการป้องกันผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นทั้งต่อสิ่งแวดล้อม และต่อสุขภาพที่เข้มข้น ในการควบคุมดูแลการประกอบกิจการฯ

7.5.2 ผู้ประกอบกิจการฯ ควรให้ความสำคัญกับมาตรการในการป้องกันผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม และสุขภาพ

7.5.3 หน่วยงานด้านสาธารณสุข ควรมีมาตรการในการเฝ้าระวังผลกระทบต่อสุขภาพของ ประชาชนโดยรอบสถานประกอบกิจการฯ โดยเฉพาะในประชาชนกลุ่มเสี่ยงที่อาจได้รับผลกระทบจากฝุ่น ละออง

7.5.4 ควรจัดทำข้อเสนอต่อคณะกรรมการสาธารณสุขในการประกาศเป็นกิจการที่เป็นอันตราย ต่อสุขภาพ ตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.2535 รวมถึงหลักเกณฑ์ในการควบคุมการประกอบ กิจการให้บริการดูแลรักษาตู้ขนส่งสินค้า (ตู้คอนเทนเนอร์) และการให้บริการรถหัวลาก